Газета Верховної Ради України

Пролетарі всіх громад, єднайтеся!

Голос України

№ 117 (2364) ▪ Середа, 5 липня 2000 року ▪ Ціна договірна

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

▪ *1802 р. Народився видатний флотоводець адмірал Нахімов. Керував обороною Севастополя в Кримську війну.*

▪ *1887 р. В Одесі споруджено знаменитий будинок оперного театру (архітектори Ф. Фельнер і Г. Гельмер).*

▪ *1925 р. У Харкові почав виходити журнал для піонервожатих «Дитячий рух». У 1934-41 видавався в Києві під назвою «Піонервожатий».*

▪ *1943 р. Почалася Курська битва. Радянські війська перейшли в загальний наступ.*

5 липня

Три мільйони євро

Такий внесок Нідерландів у закриття ЧАЕС

Рішення нашої держави щодо закриття Чорнобиля і скасування смертної кари, які міністр закордонних справ Нідерландів Йозіас ван Аартсен назвав «цілеспрямованими і вивіреними», перекладач помилково переклала як «сліпі». Голова Верховної Ради Іван Плющ, який перший серед офіційних осіб приймав учора голландського гостя, котрий перебуває з візитом у Києві, гірко пожартував: «Не дуже вона й помилилася». Іван Степанович, звертаючися до глави зовнішньополітичного відомства Королівства Нідерландів, пояснив: «Європейські структури у прагненні нас підрівняти в рамках європейських стандартів та європейської моралі надто поспішають. Вони не враховують багато моментів, зокрема поляризацію політичних сил. Європі потрібно корегувати оцінку стану справ в Україні. Протягом тривалого часу МВФ вивчає ситуацію в нашій країні. При цьому вони визнають, що працює уряд реформаторів і спостерігається відносна стабільність. Але продовжують вивчати...

(Закінчення на 5-й стор.).

Ранкове і денне засідання 4 липня

Після традиційного оголошення запитів та заяв народних депутатів сесія розглянула у повторному першому читанні проект закону про державно-правовий експеримент розвитку місцевого самоврядування у місті Ірпені, селищах Бучі, Ворзелі, Гостомелі, Коцюбинському Київської області. За словами народного депутата України Романа Безсмертного, законопроект передбачає створення терміном на п'ять років об'єднаної громади Ірпінського регіону. Якщо експеримент вдасться, то цей термін може бути продовжено. У той же час створення об'єднаної територіальної громади не означає ліквідації місцевих рад та об'єднання їх майнової відповідальності.

Експеримент передбачає зміну процедури обрання Ірпінської міськради за участю виборців усього регіону. Причому в даному разі про створення Ірпінського району, як це може здатися на перший погляд, не йдеться. Заступник голови Комітету ВР з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності Петро Мельник зазначив, що цей законопроект покликаний збалансувати взаємовідносини між представницькими, адміністративними органами влади.

(Закінчення на 2-й стор.).

Мені знизу видно все. Ти так і знай!

Підземний бункер командного пункту військ ППО. На 40-метровій глибині спостерігають за небом. Недаремно кажуть, що з колодязя зірки добре видно...

(Закінчення на 8-й стор.).

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

А горе спільне

СЬОГОДНІ в Берліні розпочнеться друга конференція країн — донорів Чорнобильського фонду «Укриття». Для участі в ній учора до Берліна відбув Прем'єр-міністр України Віктор Ющенко. Як повідомляє «Інтерфакс-Україна», програмою візиту передбачено переговори з міністром економіки ФРН Вернером Мюллером і статс-секретарем Каєм Кох-Везером.

У конференції візьмуть участь країни «великої сімки», країни — члени Євросоюзу, а також інші зацікавлені держави.

Ситуація

Зима не за териконами

Створення запасів палива на теплових електростанціях Донецької області набагато відстає від графіка, за яким до 1 жовтня на складах має лежати 1,2 мільйона тонн вугілля. Сьогодні наявні лише 500 тисяч тонн.

Ситуацію в електроенергетиці та хід підготовки галузі до зими розглянула колегія обласної держадміністрації. За словами заступника голови облдержадміністрації Олексія Бєлого, для забезпечення всіх споживачів електростанції області мають генерувати не менш як 3900 мегават на добу. Для того потрібно щодоби 50 тисяч тонн палива, а постачається лише 30 тисяч тонн.

Із дев'ятнадцяти енергоблоків ВАТ «Донбасенерго» повністю відремонтовано чотири, ремонт електромереж виконано лише на третину. Подальші роботи призупинено через дефіцит опор і кабелю — його цього року вже викрадено на два мільйони гривень.

Врожай-2000

Хліб достиг. Ціни на пальне — також

У Запорізькій області мають зібрати урожай зернових і зернобобових культур на площі 580,4 тисячі гектарів. Як повідомив начальник управління АПК облдержадміністрації Сергій Борисенко, на жнивах задіяно 2240 власних комбайнів і 280 одиниць чужої зернозбиральної техніки.

Без сторонньої допомоги з боку запорізьким хліборобам не обійтися: середньообласний показник навантаження на комбайн становить 228 гектарів. До того ж, село забезпечене паливно-мастильними матеріалами лише на 30 відсотків від потреби. ПММ з їхніми нинішніми цінами просто не по кишені.

(Закінчення на 3-й стор.).

Я вам пишу...

Отрута при дорозі

Так можна назвати будь-який автомобіль, адже він виділяє шкідливі речовини. Зокрема — свинець. Не пропоную заборонити автомобілі або терміново вдосконалити їх (це — справа майбутнього і предмет окремої розмови). Йдеться про те, щоб донести до населення знання: не можна їсти плоди і ягоди, які ростуть на узбіччях автодоріг. Розумію, що наші люди так важать власним здоров'ям через недоїдання. Особливо бентежить те, що найчастіше це чинять діти.

Так само не можна заготовляти траву, яка росте вздовж трас, вирощувати щось у смузі до 50 м від них. Саме на таку відстань поширюється дія шкідливих речовин, що їх викидають автомашини.

В. ЄГОРОВ.

Кременчук
Полтавської області.

Зона — незакритий пуп землі

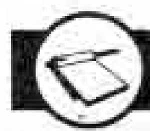
▪ *На шахті «Жовтнева» Криворізького державного залізорудного комбінату викрадено контейнер з радіоактивним цезієм-137.*

▪ *Борг України за отриманий російський природний газ з початку 2000 року перевищив 700 млн. доларів.*

▪ *Щоденне нагромадження вугілля тепловими енергогенеруючими компаніями зросло у чотири рази і сягнуло 25 тис. тонн, проти 6–7 тис. тонн минулого місяця.*

P. S.

Пролетарі всіх громад, єднайтеся!

Парламентська хроніка

Ранкове і денне засідання 4 липня

(Початок на 1-й стор.).

Петро Мельник припускає, що після завершення цього експерименту, можливо, йтиметься про створення на базі селищ єдиного населеного пункту. Щоправда, народний депутат України Леонід Косаківський зазначив, що законопроект не передбачає чіткого розмежування бюджетних повноважень. І це, на його думку, може призвести до перекачування коштів із селищних бюджетів до об'єднаного резервного фонду регіону.

Народний депутат України Анатолій Кінах представив на розгляд сесії проект закону «Про організації роботодавців». Голова підкомітету Комітету ВР з питань соціальної політики та праці Василь Хара зазначив, що оскільки сьогодні вже діють деякі регіональні та галузеві об'єднання роботодавців, потрібно внормувати процедуру їх створення.

У повторному першому читанні розглянуто проект закону «Про державну підтримку малого підприємництва». Голова підкомітету Комітету ВР з питань промислової політики і підприємництва Анатолій Литюк зазначив, що чинність цього законопроекту пропонується поширити на малі підприємства, на яких трудяться не більш як 50 працівників та річний валовий доход яких не перевищує 500 тисяч євро. А. Литюк наголосив, що закон не встановлює пільг, але передбачає розробку національної програми розвитку малого підприємництва та закону про мікрокредитування.

Так само у повторному першому читанні розглянуто законопроект «Про автомобільний транспорт». Заступник голови Комітету ВР з питань будівництва, транспорту і зв'язку Микола Кухарчук зазначив, що цей законопроект регламентує державні вимоги до суб'єктів підприємницької діяльності, які надають послуги з перевезень пасажирів і вантажів, ремонту та технічного обслуговування рухомого складу, основні права і обов'язки перевізника, пасажира, вантажовідправника, водія тощо.

Народний депутат Володимир Бондаренко запропонував внести зміни до Закону України «Про столицю України — місто-герой Київ», яким уможливлювалося б прийняття громадою Києва статуту міста. Проте Роман Безсмертний, представляючи позицію Комітету ВР з питань державного будівництва та місцевого самоврядування, запропонував відхилити цей законопроект, оскільки сьогодні у Верховній Раді на розгляді перебуває декілька законопроектів щодо внесення змін до закону про столицю. Комітет вважає, що ці законопроекти потрібно розглядати комплексно.

Сергій ЛАВРЕНЮК.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

«Земле моя, всеплодющая мати»

Такими словами звертався Іван Франко до матінки-землі. Нічого святішого за неї у нас не було, немає і не буде.

Думка ця не раз лунала на нараді-семінарі, присвяченому проекту Земельного кодексу України. В обговоренні брали участь та визначали свої позиції голови обласних рад, представники Автономної Республіки Крим, Києва, Севастополя, а також діячі науки, працівники Міністерства аграрної політики, народні депутати, керівники уряду.

Голова Верховної Ради України Іван Плющ, відкриваючи нараду, нагадав, зокрема, що зміни земельних відносин на селі обумовлені радикальними економічними реформами, які проголосив Президент. А п'ятирічна дискусія, що весь час точилася довкола земельних реформ, призвела лише до занепаду життя на селі. Перемога Леоніда Кучми на президентських виборах, за словами Голови ВР, поклала край цій дискусії. Розділилася і Верховна Рада на тих, хто підтримує курс Президента, і на тих, хто з ним не згодний. Утворилися так звані більшість і меншість. Іван Плющ звернув увагу на позитивну законотворчу діяльність парламентської більшості, про що свідчить структура прийнятих законодавчих актів: 54 — з питань економічного життя, 16 — соціальної політики, 7 —гуманітарної та 9 — з нацбезпеки та оборони.

Є всі підстави сподіватися на те, наголосив Іван Плющ, що на цій сесії буде прийнято у першому читанні і проект Земельного кодексу України.

На основних його принципових положеннях акцентувала увагу присутніх голова Комітету ВР з питань аграрної політики та земельних відносин Катерина Ващук. На семінарі було внесено багато пропозицій і критичних зауважень щодо проекту Земельного кодексу України, запропонованого урядом.

Анатолій КАРАСЬ.

Політична воля чи компроміси?

На п'ятій сесії буде схвалено три зміни до Конституції за підсумками референдуму. Про це йшлося на нараді у Президента України керівництва Верховної Ради та уряду, лідерів депутатських фракцій і груп. Як повідомив на прес-конференції заступник Голови ВР Степан Гавриш, під час зустрічі також визначено пріоритети на завершальні два тижні роботи парламенту.

Однак до імплементації рішень референдуму постає ціла низка запитань. Конституційний Суд чітко визначив, що запропоновані зміни відповідають Конституції України. Разом з тим КС запропонував скоригувати чи уточнити деякі зміни. Зокрема, щодо депутатської недоторканності, гарантій прав парламентській меншості, механізмів бюджетного процесу в разі дострокового припинення повноважень ВР. Якщо до законопроекту про зміни до Конституції, поданого Президентом і проаналізованого КС, буде внесено будь-які зміни, навіть одне слово чи кому, його треба буде знову передавати на висновок до КС.

С. Гавриш вважає, що всі нюанси положення про депутатську недоторканність, на які звертає увагу КС (чи не тлумачитиметься стаття 1 статті 80 Конституції у разі вилучення статті 3 як абсолютна депутатська недоторканність?), можуть бути врегульовані в законі про статус народного депутата. Парламент розглядатиме це питання наступної п'ятниці.

Особиста позиція Степана Гавриша: якщо Верховна Рада не затвердить підсумки референдуму, вона повинна саморозпуститися. Попереднє голосування, на якому законопроект про зміни до Конституції має набрати 226 голосів, відбудеться у четвер, 13 липня.

На нараді у Президента України також було висловлено пропозиції схвалити до кінця сесії урядовий проект Податкового кодексу в першому читанні або за основу і передати його на погодження з депутатами-авторами чотирьох альтернативних проектів. Або ж прийняти окремий закон, яким затвердити нову податкову основу держбюджету-2001, перелік податків і зборів, знижені податкові ставки. А розгляд Податкового кодексу розпочати вже з наступної шостої сесії і затвердити до нового року. Загалом уряд подав до ВР 33 законопроекти, які вважає невідкладними й позачерговими для розгляду.

Юліана ШЕВЧУК.

Буде клопіт, але не великий

Україна вважає Польщу стратегічним партнером. Ця фраза найчастіше лунала під час переговорів наших офіційних осіб з делегацією польского Сейму, очолюваною Маршалком Сейму Мацеєм Плажинським. І, схоже, йдеться не тільки про добросусідські відносини, які, на думку Голови ВР Івана Плюща, могли б стати взірцем для побудови й українсько-російських відносин. Ідеться про спільні цілі і шляхи, передусім у європейському напрямі. Власне, майбутній вступ Польщі до ЄС і прагнення туди України стали однією з головних тем бесіди польської делегації з керівниками фракцій і груп ВР. Найболючіша проблема — майбутнє запровадження візового режиму між Польщею та Україною. Як зазначив Мацей Плажинський, Варшава не має наміру випереджати події і, доки не буде відомо точної дати вступу країни до ЄС, візовий режим не запроваджуватимуть. Та вже нині розробляються механізми, які могли б максимально спростити процедуру отримання віз. Наприклад, оформлення віз одразу на 10 років за символічною ціною. Окрім того, нагадав Мацей Плажинський, великий вплив на рівень жорсткості перетину кордону матиме те, наскільки Україна зможе контролювати свій кордон з Росією та Білоруссю. Голова Комітету у закордонних справах ВР Ігор Осташ повідомив, що Україна вже розпочала роботу в цьому напрямі.

Учора після зустрічі з Президентом України Леонідом Кучмою та Прем'єр-міністром Віктором Ющенком польська делегація відбула до Львова.

Нехай вирішує парламент

Конституційний Суд України припинив провадження у справі за поданням депутатів щодо дій парламенту в Українському домі. Як зазначено у висновку КС, таке рішення ухвалено у зв'язку із «непідвідомчістю Конституційному Суду питань, порушених у конституційних поданнях». Рішення КС є остаточним і оскарженню не підлягає.

КС виходив з того, що «події у Верховній Раді 21 січня та 1 лютого 2000 року не призвели до порушення засад Конституції України».

«Питання створення більшості у парламенті на основі об'єднання депутатських фракцій і груп перебуває поза сферою повноважень Конституційного Суду України», — зробив висновок КС. На думку Суду, цю проблему має розв'язувати Верховна Рада України політичними і регламентними заходами.

Голова Конституційного Суду України Віктор Скомороха заявив, що звинувачення у скоєнні «державного злочину» і «перевороту» у Верховній Раді мають розглядати правоохоронні органи або суди загальної юрисдикції. Прокуратура вже порушила кримінальну справу з цих питань. «Якби КС ухвалив рішення у цій справі, він став би на бік однієї зі сторін», — сказав голова КС.

Від хаосу до кодексу

Де предмет відносин — майно

Готується законопроект

Нещодавно Верховна Рада України прийняла у першому читанні проект Господарського (комерційного) кодексу України, розпочавши довгочасну роботу із систематизації економічного законодавства України. Розв'язання даної проблеми без перебільшення можна вважати найактуальнішим завданням парламенту після прийняття нової Конституції України, проте його реалізація здійснювалася до цього часу вкрай повільно. Досить сказати, що поданий на розгляд Верховної Ради минулого скликання проект Господарського кодексу двічі розглядався парламентом, але не одержував необхідної підтримки. Лише після доопрацювання його Тимчасовою спеціальною комісією, яку очолює перший заступник Голови Верховної Ради України В. Медведчук, проект Господарського (комерційного) кодексу було прийнято за основу.

Чому цей потрібний законопроект так складно проходить процедуру прийняття? З цим запитанням ми звернулися до заступника голови Тимчасової спеціальної комісії, голови підкомісії з опрацювання проекту Господарського (комерційного) кодексу України Олексія ЮЩИКА.

— За ним стоять сотні законів і десятки тисяч підзаконних нормативних актів лише центральних органів виконавчої влади, аналіз та узагальнення яких потребують значного часу. Врахуйте при цьому, що ми маємо справу з найдинамічнішою сферою суспільних відносин — економічною, до того ж такою, що реформується, де майже щодня приймається або новий закон, або вносяться зміни до чинних законодавчих актів.

— То, може, це завдання взагалі передчасно розв'язувати? Не випадково, мабуть, аналогічних кодексів немає досі в країнах СНД? До речі, з деяких виступів у пресі представників цивільного права можна зробити висновок, що достатньо прийняти Цивільний кодекс — і проблему кодифікації економічного законодавства буде значною мірою вирішено?

— Не зовсім так. Проблема якраз і полягає у правильному визначенні стратегії правової політики щодо систематизації законодавства. А це вимагає чіткого розуміння теоретичних основ систематизації, усвідомлення предмета кодифікації та знання правил юридичної техніки. І, звичайно, політичної волі, бажання народних депутатів розв'язувати ці завдання. Справді, в країнах СНД господарських кодексів немає. Але це ще нічого не доводить, як і те, що в деяких з них прийнято нові цивільні кодекси, а в Україні поки що ні. Проте комерційні або торговельні кодекси є в десятках країн світу. Визначилася певна світова тенденція спеціалізації економічного законодавства (а отже, його кодифікації), не помічати якої можуть лише ті, хто не бажає цього. Без прийняття Господарського кодексу, на моє глибоке переконання, про жодне впорядкування економічного законодавства, про жодну систематизацію податкового, митного, бюджетного, а також інших сфер законодавства годі й казати.

— То Господарський кодекс врегульовуватиме і податкові та митні відносини? А як же Податковий кодекс, про який так багато розмов? А Митний кодекс?

— Ні, у цих кодексів різні предмети регулювання, Господарський кодекс не регулює податкові та митні відносини. Він врегульовує господарські відносини, тобто ті відносини, які постають між суб'єктами господарювання в процесі здійснення господарської діяльності або між цими суб'єктами і тими суб'єктами, які наділено щодо них господарською компетенцією. Це, найперше, засновники цих суб'єктів, зокрема органи державної влади чи органи місцевого самоврядування, а також інші суб'єкти, уповноважені здійснювати на основі права власності управлінські повноваження щодо певних господарюючих суб'єктів. Якщо державний орган здійснює контрольні або інші повноваження щодо усіх суб'єктів господарювання, незалежно від форми власності та підпорядкування цих суб'єктів, тобто реалізує щодо них адміністративну, а не господарську компетенцію, відносини господарюючого суб'єкта з цим органом не вважаються господарськими і регулюються відповідним законодавством (податковим, бюджетним, митним тощо). До речі, з цього видно, що сфера регулювання Господарського кодексу лише частково збігається з предметом регулювання Цивільного кодексу, а саме в частині регулювання майнових відносин між господарюючими суб'єктами. І саме тут лежить камінь спотикання на шляху прийняття Господарського кодексу, значною мірою через неконструктивну позицію цивілістів.

— А в чому ви вбачаєте тут неконструктивність? Адже Цивільний кодекс було прийнято у першому читанні ще три роки тому, а коли приймався у першому читанні Господарський кодекс, то одночасно з ним було прийнято уже в другому читанні також проект Цивільного..?

— Можливо, це моє особисте враження, яке склалося внаслідок майже річної роботи над узгодженням двох проектів кодексів у Тимчасовій спеціальній комісії. Довгий час автори проекту Цивільного кодексу не виявляли бажання займатися конкретним узгодженням положень двох проектів, взагалі заперечуючи потребу в Господарському кодексі. Я вважаю таку позицію неконструктивною, непереконливою теоретично і практично, про що я писав у журналі «Віче» № 5 цього року. А прийняття у другому читанні Цивільного кодексу одночасно з прийняттям за основу проекту Господарського (комерційного) кодексу слід розглядати як певний компроміс, як рішення парламенту, що відкрило можливість і водночас зобов'язало членів комісії узгодити обидва проекти під час їх постатейного опрацювання.

— Ви вважаєте, що є можливість узгодити постатейно обидва кодекси — Цивільний і Господарський?

— Так, я не бачу в цьому якоїсь надскладної проблеми. Йдеться про знаходження балансу в регулюванні майнових відносин у сфері господарювання. Загальне регулювання цих відносин має бути предметом Цивільного кодексу, а спеціальне регулювання окремих видів названих відносин, що обумовлюється їх особливостями, які виявляються у сфері господарювання, має бути предметом Господарського кодексу. Це питання оптимального співвідношення загального і спеціального закону, тобто питання юридичної техніки, а не політики.

Взяв інтерв'ю
Сергій ЛАВРЕНЮК.

У «переворотах» не фахівці

Не ідеально, але краще

Соціальні виплати за січень—червень включно профінансовано на 100 відсотків, заявив Прем'єр-міністр України Віктор Ющенко. На прес-конференції після засідання уряду він повідомив, що показники доходної та витратної частин зведеного і державного бюджетів України за підсумками першого півріччя 2000 року в цілому виконано. Прем'єр задовільно оцінив динаміку наповнення бюджетів. «І соціальна програма, і бюджет цього періоду виконано на рівні, що не був характерний для жодного з попередніх років», — зазначив В. Ющенко. Із соціальних виплат поки що залишаються непрофінансованими 24 млн. грн., які уряд обіцяє виплатити після надходження всіх податків і зборів та отримання остаточних даних за звітний період.

Шануймо тих, хто бюджет наповнює

Податки

Восьми найбільшим платникам податків Житомирської області вручено посвідчення про те, що тепер вони перебувають на обліку в обласній податковій адміністрації. Це лише початок, бо всього з підпорядкування міських та районних підрозділів податкової служби передбачається забрати 25 найбільших підприємств. Причина проста: вони дають до бюджету області 23 відсотки надходжень. Передбачено, що стосунки базуватимуться на взаємній довірі: податківці зобов'язуються оперативно інформувати підприємства про зміни в законодавстві, надавати їм відстрочки, коли це необхідно в інтересах справи, а підприємства — робити все для того, щоб вчасно і цілком розраховуватися з бюджетом.

Олексій КАВУН.

Житомир.

Врожай

Хліб достиг. Ціни на пальне — також

(Початок на 1-й стор.).

— Проблем з паливно-мастильними матеріалами не буде, — запевнив Сергій Андрійович. — Є можливість залучити 81 мільйон гривень кредитних ресурсів для фінансування збору врожаю. І в регіоні сформуються запаси продовольчого зерна, з якими потім можна регулювати ціни на хліб.

Види на врожай непогані. Запоріжці планують зібрати не менш як 1,4 мільйона зернових (1999-го отримано 1 мільйон 381 тисячу тонн, середня врожайність становила 21,1 ц/га). Цей рубіж цілком реальний. Якщо, звичайно, втрати звести до мінімуму.

Олександр АБЛІЦОВ.

Запорізька область.

Фотофакт

Приватна агрофірма «Прогрес» Глобинського району, що на Полтавщині, засіяла 70 гектарів гречки. На міжрядному обробітку сходів рослин (зліва направо) головний агроном Анатолій Чорноволенко та механізатор Віктор Макайда.

Фото Миколи БЕЗНОСА.

На Івана, на Купала «На хвилях Світязя» співали

Фестивалі

Патріархи української естради Дмитро Гнатюк та тріо Мареничів, популярні Алла Кудлай та Мар'ян Гаденко, Ані Лорак, Віктор Павлік, Наталя Могилевська та багато інших виконавців з України і Росії впродовж п'яти днів виступатимуть на п'ятому фестивалі української естрадної пісні «На хвилях Світязя», який розпочався сьогодні, 5 липня, на Волині.

Унікальність цього пісенного свята у тому, що поєднується сучасна естрадна пісня з народними обрядами і звичаями. І не дивно. Бо фестиваль збігається у часі зі святом Івана Купала.

Учасники і лауреати минулих фестивалів чаруватимуть своїм співом численних глядачів з естради, влаштованої безпосередньо на блакитних озерних хвилях. А для глядачів пройде конкурс рибалок «Кришталевий вугор». Вони візьмуть участь у змаганнях з пляжного волейболу та футболу, козацькій регаті на човнах, виберуть з-поміж найвродливіших полісянок «світязьку Мавку». А в ніч на Івана Купала на фестивальну сцену вийдуть фольклорні колективи.

Завершальний акорд фестивалю «На хвилях Світязя» прозвучить уже в обласному центрі Волині великим гала-концертом у древньому Луцькому замку, де виступлять переможці, призери та гості популярного пісенного свята.

Роман ЖИЖАРА.

Волинська область.

Відпочинок

А сиріт — під надійний дах

У Стрийському районі, що на Львівщині, відкрито оздоровчий табір «Берегиня» для сиріт, дітей із багатодітних, малозабезпечених, неповних та неблагополучних сімей. Табір розташований у добротному приміщенні спеціальної школи-інтернату в селі Підгірцях, на території старовинного мальовничого парку. Упродовж літа тут буде оздоровлено 200 дітей коштом місцевого бюджету. Начальник табору, він же директор школи-інтернату Ярослав Сенько, має великий досвід опіки над проблемними сім'ями і дітьми, що потребують особливої уваги. Табір відвідав з подарунками — телевізором, м'ячами та іншим спортивним інвентарем — голова Львівської облдержадміністрації Степан Сенчук. Загалом коштом обласного бюджету буде оздоровлено 3200 дітей.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Львівська область.

Вітаємо

З ювілеєм!

Голові Рахункової палати Верховної Ради України, президентові Федерації альпінізму України Валентинові Симоненку — 60!

«Голос України» зичить вам, Валентине Костянтиновичу, підкорення нових вершин. Вони іноді не такі величні, як Гімалаї, але сил потребують не менше. Удачі вам, здоров'я, пісень! До речі, насмілимося перефразувати одну з ваших улюблених у творчості Володимира Висоцького пісень і заспіваємо так:

«Этот парень в горах —
не риск,
На ледник он ступил —
не сник,
Вверх таких и берут
И тут — о таких и поют».

Шановний Валентине Костянтиновичу!

З приводу Вашого ювілею динамівська родина надсилає найщиріші вітання і сердечні побажання міцного здоров'я, особистого щастя, творчої наснаги і великих успіхів у тій важливій і благородній справі, якій ви служите.

Усі, хто знає Вас, можуть довго розповідати про Ваш багатогранний талант, величні здобутки як особистості і відомого керівника, невтомну енергію справжнього покорителя різновисоких вершин у справі розбудови незалежної Української держави.

Нехай на небосхилі Вашої удачі постійно з'являються нові зірки, які осяють вершини, де ще ніхто не бував!

З днем народження Вас, вельмишановний Валентине Костянтиновичу!

Від імені динамівської дружини Григорій СУРКІС, Валерій ЛОБАНОВСЬКИЙ, Олександр ГОЛОВКО.

У номер

Київ

Картка замість паспорта

Столичний поліграфічний комбінат «Україна» виграв тендер на виготовлення паспортів нового зразка у вигляді карток.

МВС України має забезпечити виготовлення документів на умовах держзамовлення і в межах затвердженого кошторису видатків за рахунок асигнувань, що їх передбачено держбюджетом на 2000 рік для паспортизації населення, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

Миколаїв

Повітряний міст до столиці

З минулого понеділка почало діяти постійне повітряне пасажирське сполучення між Миколаєвом і Києвом. Літак «Ан-24» для цих цілей надала авіакомпанія «УРГА». Щотижня вирішено здійснювати три рейси — у понеділок, середу та п'ятницю: виліт на Київ вранці, о 8 годині 10 хвилин, а з «Жулян» на Миколаїв — о 18 годині. Отже, ділові люди (а саме на них передусім розраховано рейси) цілий день зможуть розв'язувати свої справи. Спроби налагодити постійний повітряний міст до столиці країни робилися в Миколаєві й до цього, але комерційні рейси були, як правило, збитковими й невдовзі їх відміняли. Нинішнє сполучення базується на новій основі: з низкою великих миколаївських підприємств досягнуто домовленості щодо попереднього викупу ними частини квитків на всі рейси й бронювання за собою певної кількості місць у літаку. Договір про це вже уклали Миколаївський глиноземний завод, ВО «Зоря», НВП «Машпроект», деякі інші підприємства.

Одним абзацом

■ Близько трьох мільйонів доларів буде витрачено на програму поліпшення водопостачання в Україні. Таку суму назвали під час підписання меморандуму про взаєморозуміння між Агентством США з міжнародного розвитку і Житомиром, який став одним з чотирьох міст, що вибороли право на участь у цій програмі.

■ До 29 грудня 2000 року триватиме обмін українських карбованців на гривні. Таке рішення прийняв Національний банк України.

■ Чопська митниця порушила кримінальну справу проти громадянина України, який намагався вивезти за кордон у паливному баку вантажівки майже кілограм ртуті.

■ 12 випускників-медалістів середніх шкіл Новгородківського району, що на Кіровоградщині, одержали по 100 гривень премії від місцевої влади.

■ Конкурсна програма «Крок до зірок» виходитиме в ефір щонеділі вранці на УТ-1.

■ На трасі біля Веселівки Коростенського району, що на Житомирщині, від автомобіля БМВ, яким керувала 20-річна студентка, відлетіло колесо. Жертвою цієї аварії став мешканець Коростеня, котрий рибалив біля траси: він помер у лікарні. Жінку, яка була біля нього, тяжко травмовано.

■ 193 особи, з яких 34 дитини, загинули минулого місяця на водоймищах України.

Фотофакт

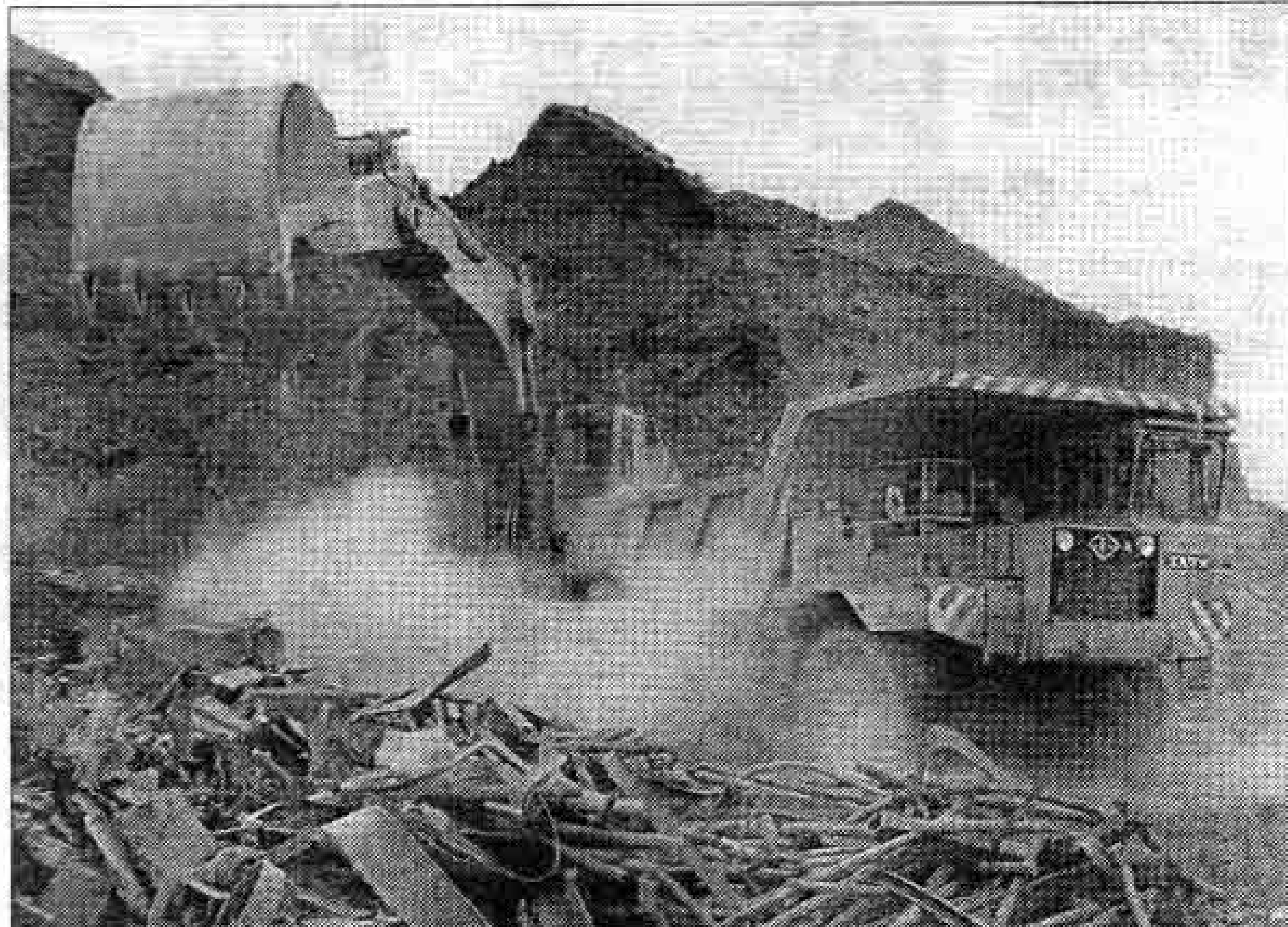
У Криму відкрито кримськотатарський культурно-етнографічний центр «Коккоз» — проект, який здійснюється в рамках програми «Інтеграція в українське суспільство депортованих татар, болгар, вірмен, греків, німців».

Фото Андрія КАНІЩЕВА (УНІАН).

Знову мінятимемо паспорти?

Дніпропетровщина

На знімку: розробка шламосховищ у Дніпродзержинську. Зафіксовано унікальне й перспективне для регіону виробництво: безвідходне використання багатомільярдних «родовищ» металургійних шламосховищ, які поки що нівечать і забруднюють довкілля.

Економічні реалії і влада

Баланс інтересів

Цей термін на Дніпропетровщині, як тільки очолив тут облдержадміністрацію, ввів у вжиток Микола Антонович Швець. Як він пояснював на одній з перших своїх прес-конференцій, мова йде про те, що всі без винятку підприємства в першу чергу повинні працювати на економіку регіону.

Адже не секрет, що в останні роки відпущені у «вільне плавання» заводи та комбінати виживали поодинці і знаходили опору для себе де завгодно, тільки не в рідних пенатах. І якщо якась продукція була в ціні на зовнішніх ринках, нікого не спиняло те, що тим часом вона потрібна своїм підприємствам. У Дніпропетровській області особливо страждав гірничо-металургійний комплекс. Свого часу він працював у замкнутому циклі і був зорієнтований на випуск готової продукції. Тепер же, роздертий на клапті, переважно постачав за рубіж металопрокат і заготовки як сировину для подальшої переробки, хоч їх своїм підприємствам дуже не вистачало.

— Ті ж гірничо-збагачувальні комбінати обросли сотнями комерційно-посередницьких структур, — наголошував Микола Швець, — які на шкоду власним заводам займалися реалізацією залізорудної сировини по всіх світах. Тому ми й сконцентрували у своїх руках досить сильні важелі розумного впливу, незалежно від форм власності цих комбінатів, щоб відновити внутрішньообласний баланс кооперації та економічних інтересів.

Тепер є підстави казати, що в області здійснили щось більше, ніж тільки потурбувалися про себе. Швидко виправили помилки у виробничій політиці, що склалася в державі. Адже у нас чомусь повелося покірно погоджуватися з цим, наче ринкові відносини зовсім не передбачають втручання органів виконавчої влади. Якщо говорити про дріб'язкову опіку в старому розумінні, то це так. Але займатися стратегічним плануванням і прогнозуванням процесів, управління ними, вести облік і контроль за рухом ресурсів та регулювати господарську діяльність в інтересах своєї держави — справа, якою, навпаки, треба перейматися ще ретельніше, ніж колись.

І вже незабаром аналогічних заходів вживали і стосовно комбінатів з видобутку марганцю та Нікопольського заводу феросплавів. Які теж ігнорували потреби металургійних підприємств області. Посилаючись уже на «уміння володіти ситуацією», Микола Швець цю проблему називав навіть штучно створеною. Але облдержадміністрація і нікопольцям надала ті ж пільги, а точніше — прийнятні економічні можливості та аргументи, щоб феромарганцева продукція надходила на наші заводи за попередньою оплатою згідно з заявками у повних обсягах і високоякісною.

На Дніпропетровщині набуває розвитку ідея поглибленого, на нових умовах — воістину на підставі балансу всебічних інтересів — співробітництва з двома сусідніми регіонами, Донецьким та Запорізьким. Чи випадково з ними першими укладено угоди? Як образно пояснював голова Дніпропетровської обласної ради Едуард Дубінін, з Донбасом нас з'єднує залізниця з різнокольоровими коліями: в один бік чорна від вугілля, в другий — червона від залізної руди. А з Запоріжжям — дроти електропередач.

— Ми справді з донечанами уже збалансували взаємні поставки руди та коксівного палива, і легенди про їх дефіцит відразу відпали, — каже Микола Швець. — А Запорізька область споживає лише 25 відсотків тієї електроенергії, яку виробляє. Наші підприємства не отримують її у необхідних кількостях. То що краще: обмежувати подачу струму, як це проповідує нині Київ, чи не обмежувати, щоб підприємства чимдуж швидше спиналися на ноги, забезпечували людей роботою, випускали пристойну продукцію і платили... більші й більші податки?

Навряд чи хтось вагатиметься, як на це запитання відповідати. А це також нове бачення державних інтересів, котре явно потребує коригування сьогоденної економічної політики в Україні.

Скандал на чистому місці

Таке навряд чи десь іще було. Спочатку відбувається бурхливий і гнівний мітинг, на якому недавно збудований у Дніпропетровську акумуляторний завод «Іста» оголошують мало не найлютішим ворогом довкілля. Наче це нам підсунули свиню, і тепер завод «труїть народ свинцем». Але невдовзі влаштовується інший мітинг. І заявляється, що нічого подібного. Що підприємство, навпаки, за світовими мірками належить до найбезпечніших.

Де ж істина? Ні, зовсім не посередині, а на боці «Істи». Нарешті і в нас з'явився завод, керівництво якого найперше подбало, щоб він не був шкідливим. Якщо воду, яка використовується у виробництві, очищають так, що її можна пити, то про що мова?

Пристрасті навколо «Істи» не випадкові. Бо тут потурбувалися і про те, щоб підприємство було конкурентоспроможним. Як вважає голова правління ЗАТ «Іста-центр» Віктор Дзензерський, є багато бажаючих закрити завод. Передусім вистачає «бізнесменів», які наввипередки займаються перепродажем імпортних акумуляторних батарей. Для них бездоганна продукція «Істи» — як кістка поперек горла. Їм нічого не треба високоякісного свого, якщо можна вигідно торгувати чужим. А з другого боку, завелися й ті, що спеціалізуються на вивезенні за кордон свинцевого брухту. Знову навіщо «Іста», котра зібралася на місці переробляти відпрацьовані батареї?

Отакі ми люди: створили власний неповторний завод — і мусимо його тепер від самих себе захищати. Мусимо горою ставати на захист вітчизняного підприємства, яке втерло носа навіть пихатому Заходу і технологіями, і виробами. Бо правда полягає ось у чому.

Свого часу академічний Інститут транспортних систем розробив ще не бачені засоби наземного пересування на магнітному зависанні. Тут можна весь народ піднімати на мітинг протесту, що Україна так необачно втратила настільки сучасний і перспективний напрям у науці і практиці. І дякувати Богу, що бодай виробництва бортових хімічних джерел електроживлення, тобто акумуляторних батарей, які розроблялися для транспорту майбутнього, вдалося зберегти. І в нинішніх обставинах використати для всього суспільства.

Адже чи знаєте, скільки Україна щороку втрачала б коштів, якби досі завозила лише іноземні акумулятори? Більш ніж сто двадцять мільйонів доларів! А які б, крім того, екологічні неприємності мала, викидаючи щороку на смітники мало не три мільйони штук відпрацьованих свинцево-кислотних батарей!

А що дніпропетровські акумулятори справді нічим не поступаються батареям найцивілізованіших і технічно розвинених держав, то про це треба окремо говорити. Як свідчить виконавчий директор заводу Віктор Хилькевич, маємо підприємство, яким у будь-якій країні пишалися б. Якщо хочете знати, Міжнародна асоціація виробників хімічних джерел струму давно прийняла нашу «Істу» в когорту найпрославленіших на планеті фірм: «Варта», «Совема», «Ентек» і «Ельбах», «Даромік», «Сіменс» і т. д. Бо від того, що виникло нове найсучасніше виробництво, нікуди на подінешся.

Воно ж бо випускає зараз три десятки типорозмірів акумуляторних батарей, призначених для всіх видів легкового і вантажного автотранспорту, сільськогосподарської і військової техніки, а також тяглових і всіляких стаціонарних агрегатів та пристроїв. Причому рівно половину виробленого залюбки беруть закордонні споживачі з усієї Європи. І вже розроблено ще два десятки нових типорозмірів акумуляторів, а потужність заводу — півтора мільйона штук на рік.

Тож іще раз посвідчимо, що «постріли» дніпропетровських батарей дуже влучні. В тому розумінні, що вони дійсно безвідмовні й надійні в експлуатації, як мало які інші. Адже девіз підприємства — «Якість — це коли на завод повертається покупець, а не акумулятор». Хто бодай раз мав справу з батареями «Істи», надалі купуватиме тільки їх. Хочте — вірте, хочте — перевірте. Звертайтеся в Дніпропетровськ, вулиця Писаржевського, 5. Або телефонуйте сюди: **(0562) 37-21-88, 37-21-87 та 37-21-66.**

... І добрий супутник за плечима

Одного разу в Дніпропетровську відбувався міжнародний турнір з волейболу серед ветеранів. Приїхало майже чотири десятки команд. І всім учасникам місто дарувало симпатичні валізи-саквояжі. І гарні, і зручні, які досі доводилося бачити лише в іноземців. Хтось невдоволено пореметствував, що, мовляв, на згадку про Дніпропетровськ гості повезуть імпортні «торби».

— Нітрохи не імпортні, — заперечили організатори турніру. — Навпаки, наші. І зроблені в Дніпропетровську. Не вірите — перевірте...

Тепер шкодуємо, що перевіряти забажали зі значним запізненням. Адже чимало є земляків, які давно вже відкрили для себе виробництво. Хоч, з другого боку, як з'ясувалося, на часі якраз нагода святкувати десяту річницю, як виникла тут приватно-виробнича фірма, котра спеціалізується на випуску шкіряних і текстильних сумок, валіз, рюкзаків та ранців найрізноманітнішого призначення.

Це фірма «Анаїр». Чому запозичила назву найвищої гори в Киргизії — навіть її засновнику Юрію Леднею пояснити важко. Втім, пояснення є: колись там відпочивав, і вершина дуже сподобалася. Одначе нині важливіше інше. Це той випадок, коли «гора»-фірма прийшла до людей із завжди потрібною і досить пристойною продукцією. І сповідує принцип: якщо працювати, то лише за найвищими мірками.

А виникло, по суті, досить велике і авторитетне підприємство. Працюює тут понад півсотні фахівців, котрі стали в своїй справі справжніми майстрами. Серед них — Ольга Захарчук, Валентина Сидоренко і Валентина Башибуляр, Любов Талавиця і Галина Ігнатьєва. Вистачає і молоді. Ось основний цех очолив молодий здібний Максим Шоть. Сформувався і власний підрозділ модельєрів-художників, конструкторів та технологів, що будь-кому дадуть фору. Гарантуючи естетично вишукані, бездоганні та надійні за якістю вироби. У Центрі стандартизації та метрології сплеснули в долоні: запас міцності вдвічі перевищує норми. Кольорами та дизайном продукція фірми «Анаїр» справді вражає. Насамперед скажемо про шкільні портфелі-ранці. Сучасніших просто не знайти. Уявляєте радість тих хлопчиків і дівчаток, яким батьки до наступного навчального року придбають ці соковито «розфарбовані» рюкзаки! Та й для старшої молоді і дорослих вибір сумок та валіз багатий. Майже шістдесяти моделей. І кожна ще й в кількох кольорових виконаннях. У тому числі, звичайно, і спортивного стилю. Сьогодні багато хто нас іронічно називає "сумчастими" — тому що нам доводиться возити чималі багажі-поклажі. Але якщо в цьому є потреба, то чому б і не користуватися виробами фірми «Анаїр»? Тим паче що за ціною вони цілком доступні.

Зі збутом своєї продукції проблем фірма не має. У Дніпропетровську і області, в Запоріжжі, Кіровограді, Миколаєві, Донецьку і Маріуполі, на Харківщині її рюкзаки і валізи реалізуються в багатьох універмагах і магазинах. Там і тут знаходяться бажаючі мати справу з фірмою Юрія Леднея. Запрошуємо всіх зацікавлених і потенційних замовників співпрацювати з дніпропетровцями. Досить подзвонити сюди за телефонами **(0562) 20-21-28 чи 20-21-14** і домовитися на поставки тих чи інших виробів, щоб і самим мати зиск та добрий настрій.

Сторінку підготував власний кореспондент «Голосу України» у Дніпропетровській області Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Тел./факс (056) 68-46-34.

«Постріли» місцевих батарей — у яблучко

Три мільйони євро

Такий внесок Нідерландів у закриття ЧАЕС

(Початок на 1-й стор.).

П'ять років на нас тиснули, вимагаючи назвати дату закриття Чорнобиля, але й досі не вирішений механізм компенсації... Якщо це лише наші проблеми, то тоді треба припинити розмови про дружбу й співробітництво».

Йозіас ван Аартсен запевнив, що Нідерланди продовжуватимуть підтримувати і представляти Україну в МВФ та Світовому банку. «Сподіваюся, що рано чи пізно МВФ ухвалить рішення, а Нідерланди сприятимуть, щоб МВФ ухвалив позитивне рішення. Коли це станеться, то, як і 1999 року, наша країна також надасть фінансову допомогу для макроекономіки України», — зазначив він.

Яна СТАДІЛЬНА.

P. S. *Прес-секретар Голови ВР України Віктор Уколов повідомив: «Відповідаючи на запитання гостей, Голова Верховної Ради Іван Плющ пояснив, що, на його думку, імплементацію результатів референдуму слід проводити у два етапи. Перші три питання, за пропозицією Голови парламенту, можна схвалити звичайною більшістю голосів ще до завершення цієї сесії. Питання двопалатності парламенту, на думку Івана Плюща, вимагає істотнішої розробки і його доцільніше розглядати вже восени. Восени ми матимемо конституційну більшість — 300 голосів «за» і проблему внесення змін до Конституції буде розв'язано остаточно, заявив Голова ВР.*

Іван Плющ підкреслив, що, на його думку, українських лівих неможливо визнати опозицією до влади у класичному європейському розумінні. Українські ліві — це відверто антидержавні сили, які лише маскуються під парасолькою демократії, заявив він. І додав: протягом 5 років маючи домінанту в парламенті, вони діяли за принципом «чим гірше, тим краще» і тепер несуть цілковиту відповідальність за нездійснені економічні реформи та падіння рівня життя».

«Марна» війна закінчилася

Цій дівчинці та її меншому братикові пощастило. Вони залишилися живі. Їм вдалося сховатися від війни в таборі для біженців за 155 км від Асмери. Із 44 тисяч мешканців табору переважна більшість — жінки і діти. Мабуть, вони вже знають, що війна закінчилася. Але чи закінчилася вона для них?

Дворічний прикордонний конфлікт між Ефіопією та Еритреєю перетворився на одну з найкровопролитніших війн за всю сучасну історію двох країн. Міністр закордонних справ Еритреї Хайле Вольде Тенсає якось назвав цю війну «марною». І, напевно, це найточніша характеристика. У нещадній боротьбі за те, де має пролягати кордон, загинули десятки тисяч мирних жителів, сотні тисяч були змушені тікати з рідних осель, аби врятуватися від смерті. А все тому, що 1993 року Еритрея разом з незалежністю отримала ще й погано визначені кордони...

«Марна» війна закінчилася. Цього тижня делегації Ефіопії та Еритреї на рівні експертів уперше зустрілися у Вашингтоні, щоб деталізувати мирну угоду від 18 червня, яка поклала край кровопролиттю. Тепер у прикордонні райони вирушить миротворча місія ООН, а Ефіопія й Еритрея тим часом займатимуться демаркацією кордону. На папері.

Наталя ФІЛІПЧУК.
Фото АП.

Ганау розшукує колишніх остарбайтерів

Нещодавно я познайомилася з 75-річною Адельгунде Фракманн, співвласницею одного з підприємств у місті Ганау (Hanau), що за часів третього рейху належало її сім'ї. Знайомство було аж ніяк не випадковим. Пані Фракманн, прочитавши мої публікації у німецькій пресі про те, що багато колишніх примусових працівників можуть не отримати компенсації, бо їм не вдається отримати підтвердження своєї роботи на підприємствах Німеччини, розшукала мене у Франкфурті, щоб просити допомоги. І розповіла таку історію:

— Одного разу на зборах акціонерів мій син запитав: «Чи працювали на нашому підприємстві примусові працівники?». І хоча відповіді ніхто не дав, я зрозуміла: запитання присутнім неприємне. Саме тому захотіла дізнатися, що все-таки тоді було. Для цього спробувала знайти однодумців. Їх виявилося не так багато: кому хочеться ворушити минуле, та ще й для того, щоб, можливо, дізнатись якість неприємні речі про найдорожчих і найближчих тобі людей? До того ж я робила це не через зайву цікавість, а щоб розшукати людей, які колись терпіли на нашому підприємстві страждання, несправедливість, і допомогти їм. А для цього треба вийняти гроші з власної кишені й заплатити не за себе, а за своїх батьків, які вже давно померли.

І все-таки однодумці в мене знайшлися. Ми написали запит до московського товариства «Меморіал» і, отримавши документи на трьох жінок, які під час війни працювали на нашому підприємстві, виплатили їм компенсацію, не чекаючи, поки це зробить німецький фонд. Нам удалося розшукати в архівах прізвища ще 30 «наших» примусових працівників. Але як знайти їх, не знаємо. Було б добре, якби вони відгукнулися...

Пані Фракманн принесла список прізвищ німецькою мовою. Я спробувала перекладати їх, але вирішила залишити це, щоб ще більше не перекрутити дані, записані колись на слух зі слів вивезених до Німеччини остарбайтерів. Тому більшість із названих місць народження людей з вочевидь українськими або російськими прізвищами навіть віддалено не нагадують українські чи російські назви міст і сіл. Деякі прізвища перекручено. Знайти цих людей, найпевніше, можна за датою народження. Може, наприклад, чоловік на прізвище Чуханов із Pierohi (назва німецькою, скоріш за все, це якісь українські Пироги. — **Авт.**) пригадає, що німці називали його Еліасом, хоча цілком можливо, що ім'я його — Улас чи щось на кшталт цього. Так само й Елен Христенко: певніше, вона — Олена. Або Фіршняк Ганна з Чернігова: можливо, її прізвище — Вишняк? Отож треба дуже уважно читати список, який ми публікуємо мовою оригіналу. Якщо серед читачів «Голосу України» є люди, чиї прізвища опубліковано (або, може, серед них ви знайдете імена ваших родичів, знайомих чи сусідів), повідомте про себе такі дані:

Прізвище (дівоче вказати обов'язково), ім'я та по батькові
Дата і місце народження
Місцевість, звідки було вивезено до Німеччини
Місце нинішнього проживання (не забудьте вказати індекс)
На якому підприємстві працювали, коли, які роботи виконували
Копія паспорта

Розкажіть про себе: як вас вивозили до Німеччини, в яких умовах жили, скільки тривав робочий день, якими були відпочинок і лікування, чи спілкувалися ви з місцевим населенням, які події чи люди вам запам'яталися?

На ваші листи чекає Адельгунде Фракманн.

Її адреса:
Adelgunde Frackmann
Simrockstr. 46
53619 Rheinbreibach
Deutschland

Валентина ПИСАНСЬКА.
Франкфурт-на-Майні.

Прізвище, ім'я	Дата народження	Місце народження	Час перебування
Awlassienko Nadzieja	16.09.26	Niegotino	14.08.43 — 20.10.44
Bahatskij Peter	19.06.25	Sredny Sarai	26.06.42 — 27.03.44
Balaschowitsch Michael	27.11.20	Purusy Miadziol	23.05.42 — 01.12 44
Bareschawitz Iwan	28.03.18	Nirschin	10.08.42 — 29.08.42
Beliatschitz, geb. Stefanska Leokadja	17.11.24	Wirowschisna	28.08.43 — 11.12.43
Berestow Paul	15.12.20	Charkiwzi	25.06.42 — 25.10.43
Bikowa Nadeschda	05.06.22	Saratow	01.07.42 — 17.03.43
Birukow Miron	12.08.26	Ziwilischi	18.08.43 — 18.11.43
Bobrowitsch Jan	07.02.15	Pomorowazina	23.05.42
Bojko Anna	15.08.23	Konowal	24.06.42 — 17.03.43
Bulakina Michaelina	14.10. 19(?)	Oserki	05.06.44 — 7.06.44
Buslo Maria	24.06.42	Usowka	24.06.42 — 19.03.43
Butsckow Michael	05.08.43	Karabinowitsche	16.08.43 — 30.10.43
Christenko Elen	12.07.23	Jazina	24.06.42 — 9.08.42
Derschakow Maria	07.01.24	Simferopol	1.07.42 — 19.03.45
Fedrow Nikolaus	1926	Borusda	16.08.43 — 8.11.43
Mitaschewski Wladislaw	09.07.21	Leningrad	09.03.42 — 13.09.43
Motanis Johan	08.08.26	Sredina	16.08.43 — 18.11.43
Nasarow Michael	03.08.26	Karabinowitsche	20.05.44 — 19.03 45
Nasarowa Galina	06.08.26	Druschkowka	18.09.44 — 24.03.45
Nikolajew Wasil	28.04.28	Sredina	16.08.43 — 15.12.43
Piwowarowa Wera	12.04.28	Niegotino	16.08.43 — 24.03.45
Piwowarowa Anna	01.09.26	Niegotino	16.08.43 — 24.03.45
Potschkow Michael	01.09.26	Karabinowitsche	16.08.43 — 19.11.43
Schizkij Nikolaj	14.05.25	Pawliwka	25.06.42 — 26.06.42
Simonenko Olga	22.04.12	Lubny	05.10.43 — 18.09 44
Siwkowitsch Wasil	24.12.23	Sredny Sarai	23.06.42 — 26.06.42
Tschuchanow Eliac	25.01.25	Pierohi	16.08.43 — 01.12.44
Virschnjak Anna	12.10.24	Tschernigow	15.12.43 — 01.06.44
Woltschkowa Katherina	25.12.26	Karabinowitsche	16.08.43 — 24.03.45

Хроніка. Факти. Події

■ *Грозний*

Підбито підсумки

За попередніми даними, внаслідок недільних терактів в Аргуні та Урус-Мартані федеральні сили втратили 33 особи вбитими, 83 — поранено, 3 — пропали безвісти. За підозрою у причетності до терактів затримано 18 осіб. Серед затриманих — 6 осіб, які обстрілювали гуртожиток органів внутрішніх справ Аргуна після підриву водієм-камікадзе автомобіля з вибухівкою.

■ *Мінськ*

Хто захистить профспілки?

Білорусь втратила право безмитного доступу до американського ринку через занепокоєння США утисками в республіці прав профспілок. Мінськ мав неабияку користь із системи переважних прав торгівлі зі США, яка дає змогу деяким країнам, що розвиваються, експортувати на американський ринок певні види товарів без сплати мита, повідомляє Бі-бі-сі.

■ *Брюссель*

У зв'язках з урядом не помічені

Єврокомісія опублікувала список 200 югославських компаній, що їх буде звільнено від європейських економічних санкцій, запроваджених проти офіційного Белграда. У так званий «білий список» внесено компанії, які можуть довести, що не зв'язані з югославським федеральним урядом, а прибуток від їхньої діяльності не йде до державного бюджету.

■ *Лондон*

Жан Лем'єр став до праці

Розпочав роботу новий президент ЄБРР Жан Лем'єр. Його обрано у травні після того, як Хорст Келер достроково пішов з цього поста у зв'язку з обранням директором-розпорядником МВФ. Лем'єр раніше обіймав посаду міністра фінансів Франції, був членом Комітету з валютно-грошових питань ЄС, головою Паризького клубу країн-кредиторів.

■ *Мехіко*

Президент обіцяє реформи

Новий президент Мексики Вінсенте Фокс заявив, що пріоритет його діяльності — здійснення фінансової реформи, оскільки дефіцит бюджету, який дістався йому у спадок, перевищує 40%. Фокс також заявив, що має намір знайти спосіб створити єдиний економічний простір Латинської Америки.

■ *Бразиліа*

Без землі селянин — не селянин

Президент Бразилії Фернандо Енріке Кардозо оприлюднив план, за яким 1 млрд. дол. буде надано для допомоги 25 млн. безземельних селян. Так президент відреагував на вимогу прискорити здійснення земельної реформи, що її висунув Рух на підтримку безземельних, захопивши багато ферм і урядових будівель. Розподіл земель у Бразилії один із найнесправедливіших у світі. 90% їх належить приблизно 20% її мешканців.

■ *Сува*

Прем'єр за дискримінацію

Новий прем'єр-міністр Фіджі Лаісенія Карасе вважає неможливим повернення до багатоетнічної конституції, яка дає змогу обирати і призначати на державні посади етнічних індійців. Про це він заявив на прес-конференції. Конституцію було анульовано після приходу в травні до влади військового уряду.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» і зарубіжних інформагентств.
Фото АП.

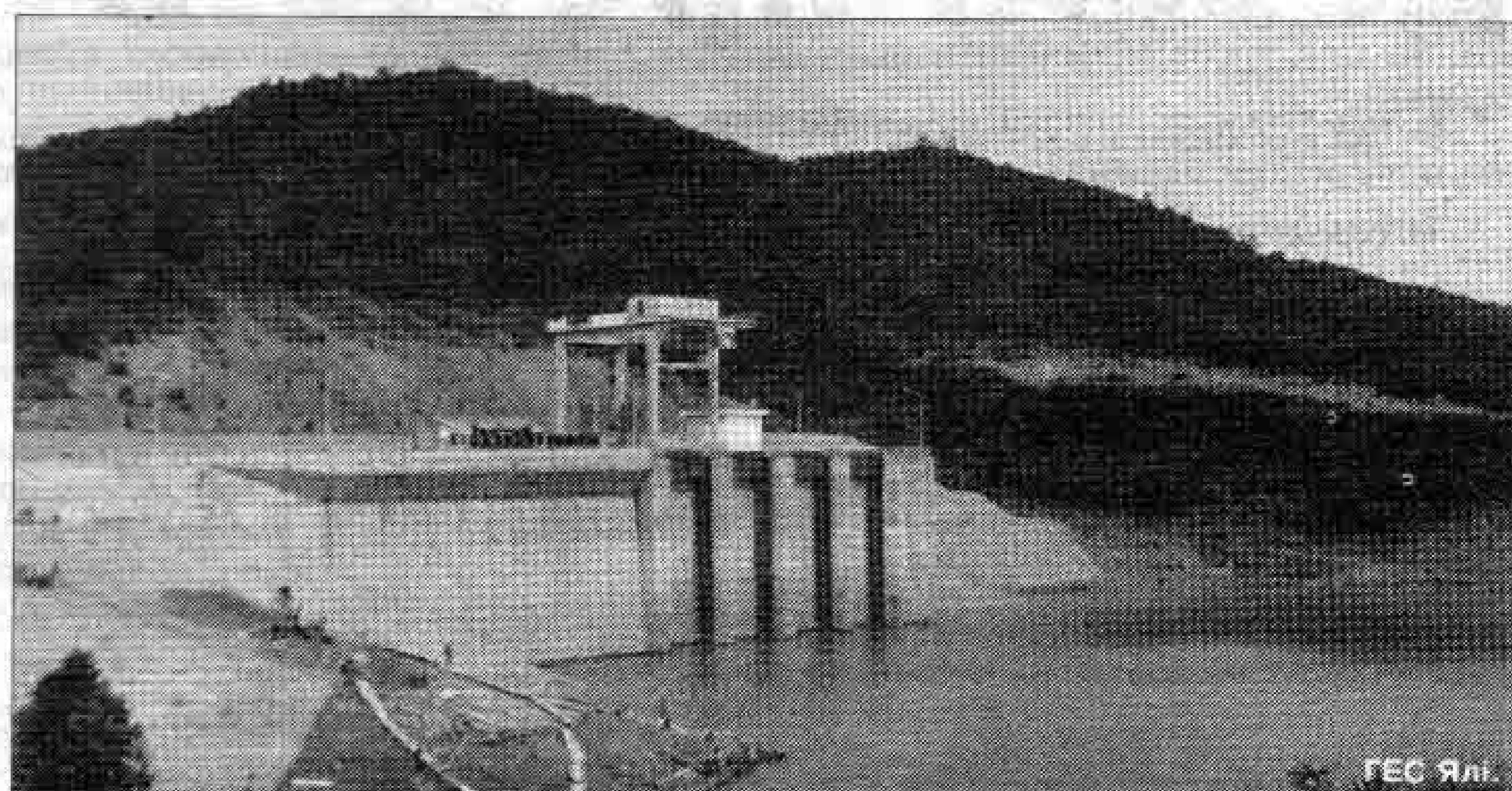
Ефіопія та Еритрея займатимуться демаркацією кордону

Енергія співробітництва

Пуск в експлуатацію першого агрегату ГЕС Ялі в Соціалістичній Республіці В'єтнам 21.06.2000 р. сповнив відчуттям законної гордості серця багатьох тисяч українських фахівців, інженерів, техніків і працівників, які брали участь у виготовленні, поставках і монтажі обладнання для цього великого енергетичного об'єкта.

Гідроелектростанція «Ялі» потужністю 720 МВт (4 по 180 МВт) на річці Сесан у південній частині В'єтнаму, енергія першого агрегату якої влилася в енергосистему СРВ, сприятиме подальшому розвитку економіки цієї країни, яка швидко розвивається і, за оцінками експертів МВФ, є вірогідним кандидатом на вступ до клубу «Азіатських тигрів» у XXI столітті.

ГЕС Ялі.

ГЕС Ялі.

Участь України в цьому масштабному проекті організовувало і здійснює державне підприємство зовнішньоекономічної діяльності «Укрінтеренерго» Міністерства палива і енергетики України, яке в 1993 році уклало контракт із в'єтнамською стороною на проектування, постачання обладнання, шефмонтажні і пусконалагоджувальні роботи загальною вартістю 38 млн. дол. США.

Підписанню цього контракту сприяв уряд України, очолюваний на той час Л. Кучмою.

З 1993 по 2000 р. було виготовлено і поставлено на об'єкт обладнання таких відомих українських підприємств, як «Новокраматорський машинобудівний завод», харківський «Турбоатом», «Запорізький трансформаторний завод» та багато інших.

Протягом всього терміну виконання контракту він перебував під постійним контролем керівництва Міненерго України, що є державним гарантом його виконання українською стороною.

ГЕС Ялі — це друга гідроелектростанція у В'єтнамі, у спорудженні якої бере участь ДПЗД «Укрінтеренерго». Перша — ГЕС Тхакмо — стала до ладу 1996 року і відтоді отримала щонайкращі відгуки в'єтнамських енергетиків. За своїми техніко-економічними показниками, якістю та надійністю вона переважає більшість ГЕС, що працюють у країнах Південно-Східної Азії, а в СРВ посідає перше місце!

Крім цих об'єктів гідроенергетики, «Укрінтеренерго» брало активну участь у формуванні Об'єднаної енергосистеми СРВ, виконуючи контракт на постачання обладнання для ЛЕП-500 кВ завдовжки 1500 км, яка з'єднала раніше автономні енергосистеми північної та півдня країни.

Слід зазначити, що за період діяльності у В'єтнамі ДПЗД «Укрінтеренерго» налагодило співробітництво з міністерствами промисловості, будівництва, торгівлі, встановило тісні контакти з генеральним трестом електроенергетики В'єтнаму (EVN), енергоуправліннями і трестами електропередачі, генеральним будівельним трестом «Шонг-Да», компаніями «Вінаелектро», «Вінапауер» та багатьма іншими.

Успішна діяльність ДПЗД «Укрінтеренерго» у СРВ, здобутий за умов жорсткої конкуренції імідж надійного партнера, висока професійна кваліфікація українських фахівців дають цілковиту впевненість у подальшому взаємовигідному співробітництві між Україною і В'єтнамом у галузі енергетики, на чому наголосили Президент України Л. Кучма і Президент В'єтнаму Чан Дик Ліонг під час їхньої зустрічі в Києві у квітні 2000 р., коли Президент СРВ перебував в Україні з офіційним візитом.

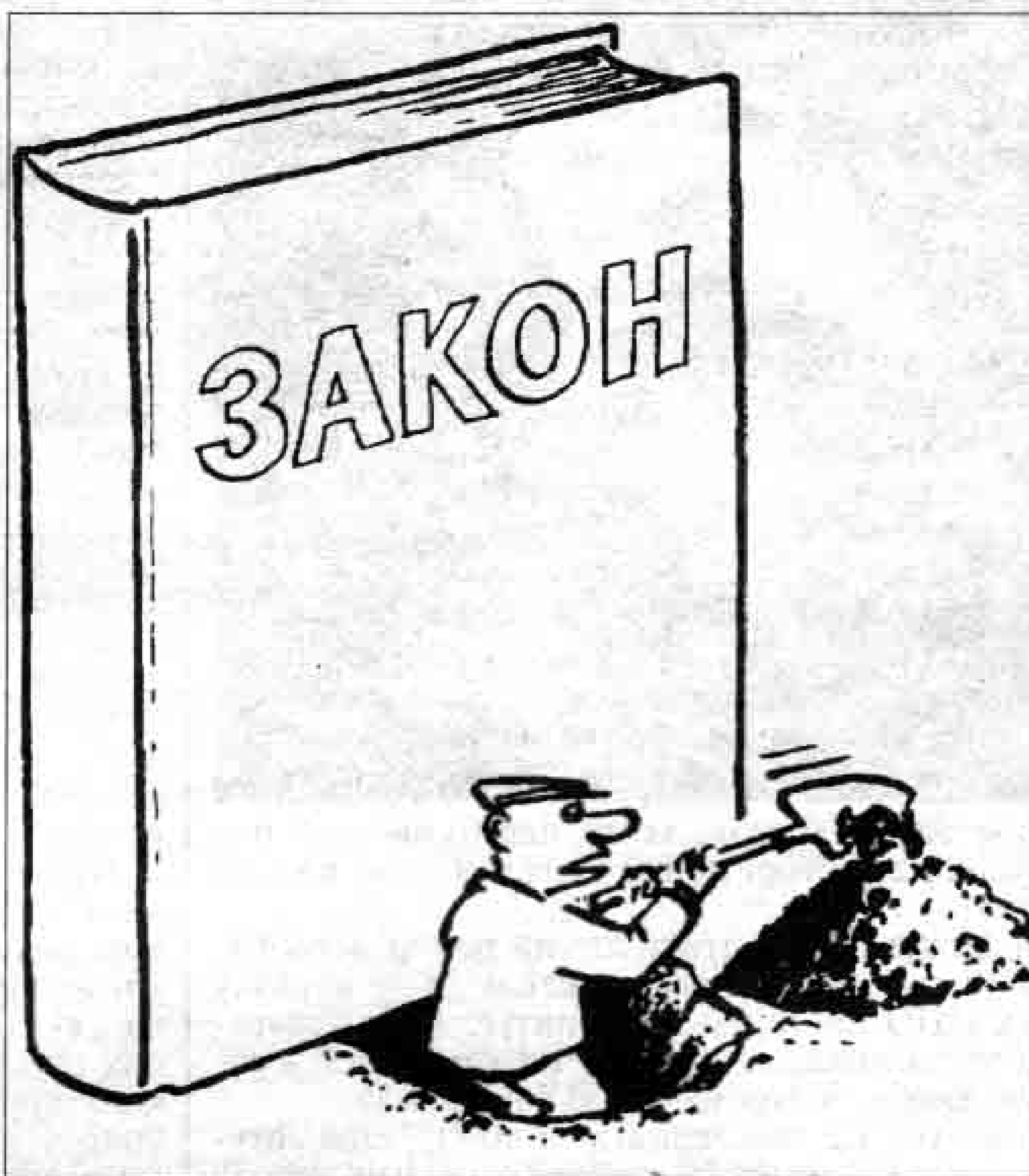

Оголошення

На всяку мишоловку доволі простоти

 Обережно: шахрайство

За середньовічною легендою азартні ігри було послано людству поганськими богами, віру в яких зруйнувало християнство. Послано задля помсти, і відтоді гублять людей азартність і жадібність, що йдуть на поводку в чужої хитрості.

Ігри, в які грають люди

Жодний шахрай, чи то буде картковий шулер, віщун доль чи будівничий фінансових пірамід, не досягне успіхів на своєму поприщі, якщо він не природжений психолог та актор. Група шахраїв, про яку йтиметься, відточувала свою майстерність гри на людських слабкостях упродовж кількох років і зробила її досконалою. Принаймні нехитрий механізм, за рідкими винятками, збоїв не давав. А вигляд розігрувaне ними «театральне дійство» мало приблизно такий.

Хтось не поспішаючи йде торговими рядами (умовно назвемо збірний образ героя дядьком Василем), цілком поглинутий думками про покупки. Несподівано йому перепиняє дорогу приваблива молода жінка, яка, крутячи в руках яскраві рекламні проспекти, повідомляє, що представляє фірму, яка торгує в Луганську товарами флагмана капіталістичної індустрії. У цієї фірми начебто сьогодні ювілей, і з цього приводу організовано лотерею. Швиденько, поки дядько Василь не встиг оговтатися, вона вручає йому білет з номером і пропонує звірити його з виграшною таблицею, яку тримає в руках дівчина, котра стоїть неподалік. Одночасно до дівчини з таблицею вирушають троє, які хтозна звідки взялися і бажають випробувати долю. Одному з них, але не дядькові Василю, дівчина з таблицею голосно каже, що він виграв 60 гривень, відлічує і урочисто вручає купюри. Посіявши, таким чином, у душі дядька Василя віру в доступність легких грошей, вона звіряє білети учасників і проголошує, що, за унікальним збігом обставин, усі троє виграли один і той самий приз —150 доларів. За згодою всіх гравців можна просто поділити його порівну й розійтися. Дядьку Василеві 50 доларів стане з головою, він, звісно, згодний, на свої 50 згодний ще один гравець. А ось третій (зазвичай це була бідно одягнена жінка «із села») заявляє, що хоче отримати все. І тоді дівчина, продовжуючи виливати море чарівності, пропонує розіграти приз за принципом аукціону: той, то поставить на нього велику суму грошей, забере і приз, і ставки інших гравців. Гра, коротше кажучи, завершується, коли в дядька Василя закінчуються гроші. Виграє, звісно, сільська тьотя.

Люди, які грають в ігри

Дівчина з виграшною таблицею — «нижня», бідна провінціалка, яка незмінно виграє, — «верхня». Вся група ведучих та учасників гри — «станок». Жертва обману — «лох», а сам гральний процес — «лохотрон».

Потерпілим було невтямки, що випадково приваблені грою сільська тітка з сітками та фірмова дівчина-студентка — насправді мати й дочка, а гультяй-молодик у спортивному костюмі — законний чоловік ведучої...

Своїми чіплянням «лохотронники» третирували відвідувачів Центрального ринку більш як два роки. Скільких людей їм удалося за цей час, як вони висловлюються, «розвести» — одному Богу відомо. Принаймні кожний «станок» щодня полегшував гаманці щонайменше двох осіб. На яку суму — це вже як вийде.

У Москві, куди луганські «специ» виїжджали на заробітки, народ багатший, одного «грошового мішка» змогли розколоти навіть на 30 тисяч доларів. Але російські правоохоронці не дали їм розгорнутися — «лохотронників» затримали й засудили. Ті, кому вдалося уникнути покарання, повернулися до Луганська і тут продовжили гральний бізнес.

До гри намагалися залучати людей похилого віку — вони виховані на старих традиціях і гірше орієнтуються в реаліях сьогодення. Великих грошових сум у жертв шахрайства при собі, як правило, не було. Але психологічно їх обробляли так майстерно, так переконливо створювали ілюзію швидкого виграшу, що люди, втративши здатність критично сприймати те, що відбувається, сідали в таксі та їхали додому, щоб привезти свої заощадження та поставити в гру. В машину до них підсаджували охоронця, який супроводжував жертву, щоб вона раптом не передумала. Одна старенька виставила у такий спосіб більш як дві тисячі доларів і понад дві тисячі гривень, зібраних на купівлю квартири для онуки, а коли зрозуміла, що позбулася цих грошей назавжди, на коліна впала перед шахраями, благаючи повернути заощадження. Не повернули.

Коли ті, хто програв, намагалися протестувати (а дехто й кулаками розмахував), суперечки улагоджували кремезні охоронці. Крім того, за потерпілими встановлювали стеження. Якщо помічали, що людина вирушила у бік міліції, наздоганяли і повертали частину програної суми. Всю — ніколи.

Як «лохонулися» «лохотронники»

Кінець шахрайству поклали співробітники управління СБУ в Луганській області. За «станками» було встановлено стеження, і поки розробляли план захоплення їх на гарячому, прихована камера фіксувала «спектакль», який тривав. Ось тільки ошукані люди воліли не звертатися до правоохоронців.

Але одного чудового дня до двох дівчат, які програли «лохотронникам» енну кількість грошових знаків, підійшли співробітники управління СБУ. Після бесіди потерпілі звернулися з офіційною заявою і запропонували навіть свою допомогу в припиненні злочинної діяльності «лохотронників».

У результаті операції було затримано 18 учасників організованої злочинної групи. Спецпідрозділом з боротьби з корупцією та організованою злочинністю УСБУ порушено кримінальну справу, отож тепер своїм досвідом у сфері грального бізнесу та безплатного вилучення грошей у обивателів вони діляться зі слідчими.

— Організована злочинність «еволюціонує» разом із суспільством і пристосовується до соціальних та економічних процесів, що відбуваються в ньому, — коментує ситуацію начальник спецпідрозділу УСБУ полковник Юрій РУЖА. — Сьогодні криміналітет украй рідко вдається до насильницьких методів діяльності (розбоїв, убивств тощо) — інтереси злочинних формувань перемістилися в економічну площину. Тому дедалі більше поширюються різноманітні форми шахрайства — від «лохотронів» до фінансових «пірамід» і маніпуляцій з нерухомістю. Прикро, що до мишоловок, розставлених злочинцями, потрапляє дуже багато простодушних людей, готових за обіцянки «безплатного сиру» довірити шахраям свої гроші, документи, цінності і навіть ключі від квартири, де все це лежить. Хотілося б порадити нашим співгромадянам, перш ніж уступати в контакт з такими особистостями, сім разів відміряти — може, тоді й відрізати не захочеться.

Юлія ЄРЕМЕНКО.

Луганськ.

Мал. Василя ФЛЬОРКА.

 Фейлетон

Міст Патона треба зруйнувати

Їду я на своїй «копійці». Хто не знає, то скажу, що так називають «Жигулі» першої моделі. Хоча свою вірну подругу я величаю ласкавіше — «шарпанчик». Незабаром ми з нею срібне весілля гулятимемо. Чверть віку на заздрість дружині я незрадливо обіймаю шарпанчика за округлу талію — кручу баранку.

Отож, їду я з Дарниці на правий берег Дніпра-Славутича і, звісно, беру курс на міст Патона. Туди, де за зеленими кручами — гарні будинки, офіси, палаци, резиденції. Туди, де б'ється трепетне серце неньки-України.

Але що я бачу перед самим в'їздом на цей мостобудівний шедевр? Я кидаю баранку і протираю очі. Ні, не вживав. І навіть не нюхав. Галюцинаціями також не страждаю. А бачу я дві колони. Одна — з правого боку моста, друга — з лівого. І на кожній з цих колон височить півколо з колосків пшениці, а у цьому півколі навхрест серп і молот. І як це я раніше цього не помічав? Сліпий був чи що?

Я міцно ухопився за «талію» шарпанчика і почав гальмувати. Позаду запіпікали, загули, заверещали. Але я не слухав нетерплячих. Я був глухий. Перед моїм зором, наче з туману, довжелезною панорамою виринав славнозвісний міст з його не менш славнозвісними прибамбасами. На перилах колоски пшениці — наче живі. Дмухни — і вони поворушать вусиками. А молоти ось-ось затанцюють на ковадлах. А п'ятикутні зірки спалахнуть у промінні. Шедевр! І де були мої очі раніше? Хіба чверть віку ми з шарпанчиком були сліпі, що не помічали цього?

І почав я потроху прозрівати. «Символи на мосту, — казав я собі, їдучи, — це символи нашого менталітету. Колоски пшениці, і дурень знає, — це наше від Адама і Єви. Серп — одвічна працьовитість, молот — козацька міць та козацький дзвін...»

Отак, повільно їдучи та прозріваючи, я розгадував символіку, аж поки не загальмував на п'ятикутній зірці. При чому тут зірка? Мій мозок не міг знайти відповідь на це питання. Аж тут озвався голос мого власного менталітету: у ланцюжку з колосків, серпа, молота, п'ятикутної зірки одна ланка зайва, а однієї не вистачає. Без неї генетика розсипається. На місці п'ятикутної зірки має бути ярмо.

Я знав, що наше рідне ярмо оспіване у піснях, думах і легендах. Кобзарями, поетами і художниками. Запрягайте, чумаченьки, воли у ярмо. Або ще поетичніше: була б шия, а ярмо знайдеться. Хто може претендувати на авторство? Ніхто. Ні в Австралії, Азії, Антарктиді, Америці, Африці, Європі, ні у Всесвіті. Нема таких. Шия є — ярмо знайдеться. Звучить, як музика.

Я зрозумів, що зробив велике відкриття у генетиці. Пригадав класиків: щоб витягти весь ланцюг, необхідно знайти найслабшу ланку, за яку можна смикнути. І таку ланку я знайшов.

Міст Патона треба зруйнувати. Бо поміняти скрізь п'ятикутну зірку на ярмо дорожче обійдеться. Та й майстрів-ливарників нині таких уже нема.

Не став я шкодувати і ще за одним нібито шедевром — каховською «Тачанкою». Бо ж була вже спроба відпиляти у коней бронзові копита. Одливали шедевр у Санкт-Петербурзі. Тамтешній мешканець пан Микола Гоголь, оспівуючи свого часу «птицу-тройку», зовсім не мав на увазі хлопців з кулеметами та ще й у будьонівках з п'ятикутними зірками.

А книженцію про якогось подільського кухарчука Павку Корчагіна спалити. І негайно. Щоб від неї залишилися ріжки та ніжки, як від музею її автора, що у Шепетівці. Цісарю —цісареве, кухарці — кухарчине. Історія це вже підтвердила. Одні китайці ще пручаються. Не пожаліли грошей на тридцять серій про те, як нібито гартувалася сталь. Ще диви котрась із наших телекомпаній здуру купить китайський витвір і почне демонстрування. Ніби не знає, що найближчі до нашого менталітету серіали — це ті, де багаті ревуть від сліз, як воли у ярмі.

З цими думками переїхав я міст Патона, який, на моє глибоке переконання, своє відвікував і його треба зруйнувати. Щасливий від свого відкриття, від того, що розставив усі крапки над «і», я скерував шарпанчика за зелені пагорби Печерська, туди, де б'ється тремтливе серце неньки-України.

Анатолій КАРАСЬ.

Коровкін у «Спалаху ядра»

Рівненщина багата своїми незвичайними людьми. Один із них — заслужений енергетик України, незмінний директор Рівненської атомної станції з часу її заснування, депутат обласної ради Володимир Коровкін.

Він уміє притягувати до себе людей інтелігентністю, порядністю, ерудованістю, компетентністю, вмінням тримати слово. Ще багато приємних епітетів можна було б підібрати для характеристики цієї прекрасної людини, до якої доля не завжди була прихильна, влаштовуючи час від часу перевірки на мужність і порядність...

Нещодавно побачила світ книжка Віктора Мзаного «Спалах ядра», в якій автор спробував дослідити особистість директора Рівненської АЕС. Книжку написано у формі філософсько-публіцистичних і науково-популярних монологів, які передають роздуми Володимира Коровкіна щодо ядерної проблематики.

Хоча, звичайно, жодне видання не замінить вражень від спілкування з цією мудрою людиною. Книжка — лише маленький крок до того, щоб краще його зрозуміти...

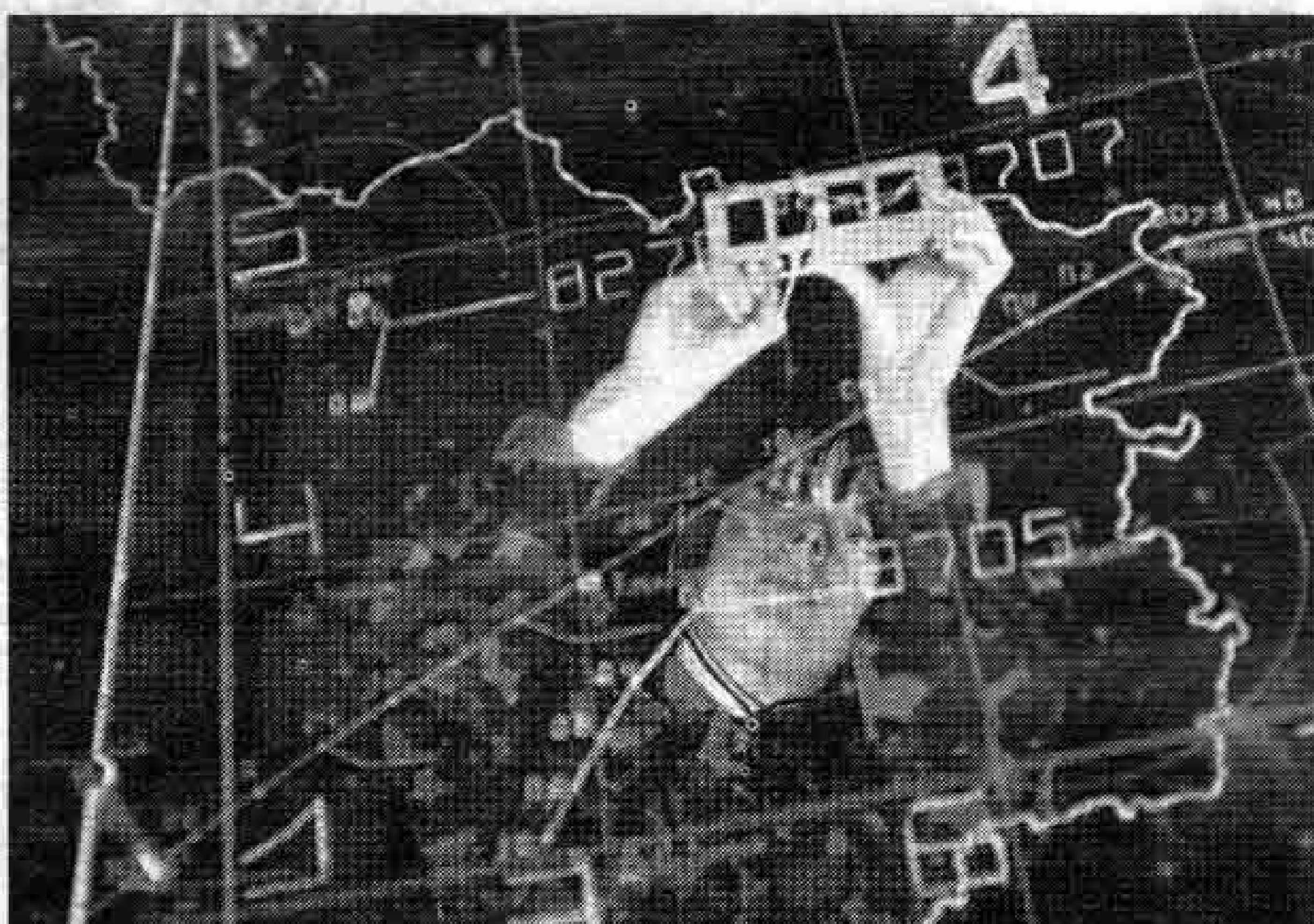
Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

Мені знизу видно все. Ти так і знай!

Репортаж

(Початок на 1-й стор.).

Якесь повітряне судно запеленговано над узбережжям Чорного моря. Воно просувається до кордону України в бік Ізмаїла. Дано завдання: знешкодити «нерозпізнаний літаючий об'єкт». Це робиться цивілізовано. З аеродрому «Бельбек» у повітря здіймається черговий літак-перехоплювач. Здогадно порушник — транспортний літак Іл-76.

У його затриманні беруть участь СБУ, прикордонники, радисти, попереджено війська ППО сусідніх держав. Під час супровідного польоту прораховують поведінку екіпажу-порушника. Щоб уникнути втечі, уже із землі літак-перехоплювач кружлятиме над аеродромом до цілковитого зупинення двигуна Іл-76, поки на його борт не піднімуться наші служби для з'ясування причин порушення держкордону.

Перехоплювач досягає порушника, подає йому радіо-сигнали й умовні візуальні сигнали-вимоги негайно приземлитися. Органи управління повітряного руху готові прийняти й забезпечити посадку літака Іл-76. Оголошено про оточення літака-порушника. Незабаром його успішно садять на аеродромі «Одеса». Черговий винищувач повертається на базу Бельбек.

Це навчальна бойова тривога. За перебігом навчань спостерігає міністр оборони України Олександр Кузьмук. Те, що відбувається, нагадує комп'ютерну гру. На великому екрані — маршрути винищувача і перехоплювача. Міністр курить. У бункері напівтемряве. На величезну карту з оргскла планшетисти наносять усі маршрути літаків, котрі перебувають у повітряному просторі нашої держави. І це вже не гра.

Після навчань — традиційний розбір польотів. Міністр зв'язався з командувачем 28-го корпусу військ ППО, що у Львові. Запитує: «Що відбувалося десять хвилин тому над Чорним морем в районі Одеси?». Чіткої відповіді не отримав...

— Ви мусите спостерігати за повітряною ситуацією на всій території країни! — дає настанову підлеглому генерал армії.

42 хвилини — час цілковитого знешкодження (від моменту виявлення до посадки) в реальних умовах літака-порушника при заданих координатах цього навчання. А саме навчання тривало близько 15 хвилин. Може, тому у Львові не встигли за такий короткий час зрозуміти, що відбувалося над Одесою?..

Ольга ВІТЕР.

Фото Олександра КЛІМЕНКА.

Під крилом «Аннушки»

Учені твердять, що в боротьбі зі шкідниками ланів і лісопосадок нема нічого ефективнішого за обробіток з повітря. Звичайний наземний затягується на тижні, а літак може впоратися із завданням протягом 2—3 днів. І якщо це нова модифікація уславленої «Аннушки» — Ан-3, то обпилення проводиться на гранично малій висоті (за рахунок запасу потужності двигуна), хімікати витрачаються ощадливо, а точність попадання вдесятеряє їх уражаючу силу. Одне слово — мрія аграрія! Та лихо, що в Україні є поки що лише дві такі машини, та й ті — дослідні зразки, покликані замінити оті самі «кукурузники», з яких свого часу кепкували, але завдяки яким витягали завидні врожаї.

Багатоцільовий Ан-2 розроблено у ДКБ Антонова ще в сорокові роки. Відтоді піднялися на крило понад 14000 машин, третина з яких усе ще працює в небесних просторах близького й далекого зарубіжжя. І попит на високопродуктивний сільськогосподарський літак не меншає.

Потреба «омолодження» Ан-2 і створення його модифікацій стала очевидною ще в 70-ті роки. АНТК ім. О. Антонова вже десять років як готовий задовольнити побажання будь-якого замовника, що зацікавиться модифікованим Ан-3. Він майже вдвоє вантажопідйомніший за Ан-2, працює на гасі, а не на дорогому авіабензині, комфортабельний, ним керує один пілот. Цього року омське ВО «Політ» (Росія) планує випустити двадцять, а у 2001 році —тридцять літаків Ан-3. І не тільки у сільськогосподарському — у транспортному, лісопатрульному і лісопожежному варіантах. А у нас виробництво мало розгорнутися на Вінницькому вертолітному (раніше — авіаремонтному) заводі. Та от загальмувало.

Авіаторам дошукуватися причин немає часу. Днями у небі над Красилівкою, що на Київщині, Ан-3 показав свої можливості. Агрофірма, що обробила з його допомогою 700 гектарів угідь, тепер однозначно «за» розвиток сільгоспавіації. Адже не волами ж, справді, в'їздити у двадцять перше століття! А той, хто гадає інакше, хай почуха не потилицю, а живіт: що восени їстимемо?

Людмила МЕНЖУЛІНА.

На знімку: у повітрі — Ан-3, знаменита трудівниця «Аннушка».

Гроші не пахнуть

Теорема буття

Чернівчанин Микола Томнюк не афішує свою справу з тієї пікантної причини, що він — асенізатор. Власне, вигрібає й вивозить, даруйте, нечистоти чоловік не сам, а ще з двома компаньйонами. (Усі члени бригади мають дипломи інженерів.) Раніше використовували для цього звичайну бочку, змонтовану на підводі, запряженій двома кіньми-ваговозами. Але вже п'ятий рік, як бочці дано відставку. Тепер у бригади — автоцистерна, яку пригнали з Німеччини. Вона компактна, потужна, з обома ведучими мостами. А це дуже важливо, оскільки працювати доводиться в умовах бездоріжжя.

Асенізатори обслуговують міську околицю, де до нормальних доріг ще далеко. Клієнтуру мають постійну. Це люди з товстими гаманцями, які розжилися на «човникуванні». На околиці новоспечені багатії збудували чудові багатоповерхові котеджі, до яких ще не прокладено каналізації. Тому нечистоти накопичуються у вигрібних ямах. Ось чому в «нових українців» є нагальна потреба в асенізаторах.

— Кількість наших замовників порівняно невелика — двадцять п'ять—тридцять осіб, — не приховує комерційної таємниці своєї «фірми» Микола Томнюк. —Але це наші постійні клієнти, які добре платять.

Працюємо лише вночі. Для того, щоб менше псувалася атмосфера під час забору нечистот, закупили в Німеччині спеціальний аерозольний ароматизатор. Після нашої роботи пахне... бузком. Це дуже подобається нашим клієнтам. Вони навіть підвищили нам оплату за «високу культуру обслуговування».

Часто клієнти запитують: чи не бридко копирсатися в фекаліях? У відповідь я беру з кабіни книжку «Крилаті вислови» й зачитую афоризм римського імператора Воспасіана: «Гроші не пахнуть».

Мій прадід колись, емігрувавши до Канади, перепробував багато професій, у тому числі й асенізатора. Потім розбагатів і відкрив власну фірму з виготовлення парфумів. Але завжди повчав своїх родичів: не соромтеся найбруднішої роботи — шлях до благополуччя починається саме з неї.

Василь БАБУХ.

Чернівецька область.

Паї — в оренду, техніку — на металобрухт

Тенденції

На Тернопільщині реформовано всі колективні господарства. Більшість селян або залишилися у спілці, або передали свої паї в оренду.

То чому селянин, який споконвічно шанував землю, віддає її за копійчану плату в оренду? Адже, працюючи сам, міг би мати значно більше. Відповідь одна: щоб починати з нуля, потрібен кредит, а брати його у банку під нинішні ставки — це банкрутство і дуже великий ризик. Хтозна, що вродить. Користуватися тим, що виділено на майновий пай? Так це малопридатна для ефективної роботи техніка. Натомість гори її, розукомплектованої на окремі деталі, надходять до пунктів скуповування кольорових та чорних металів.

Одного разу на залізничних коліях у Ланівцях податкова міліція призупинила відправлення цілого состава металобрухту вагою майже 400 тонн. Воно б не дивно, якби, скажімо, списану під час розпаювання техніку господарства відправляли офіційно через «Втормет». Можливо, навіть з того була б якась копійка на погашення боргів для тих, хто виходить з колективного господарства. Але все скуповування проходить через приватних осіб. Таке сталося і в Чортківському районі. Довідуючись про це, селяни міркують по-іншому. Бо, скажімо, хіба може стати непридатним чавунний вал для катківання землі, якщо він цілісінький? Але хтось же порахував який він важкий...

Галина СТОРОЖУК.

Тернопільська область.

Мал. Валерія СИНГАЇВСЬКОГО.

Переключаємося на свій футбол

Спорт

Після завершення «Євро-2000» увага українських любителів футболу вже переключилася на підготовку команд до нового чемпіонату країни. Найбільше цікавлять справи команд, які збираються виступати в євротурнірах. «Динамо», яке готується на своїй базі в Кончі-Заспі, може поповнитися півзахисником «Кривбасу» Геннадієм Морозом і нападником софійського ЦСКА Святославом Петровим. В усякому разі вони нині перебувають у таборі динамівців на оглядинах.

«Шахтар» може втратити Андрія Штольцерса та Євгена Котова, якими цікавиться московський «Спартак». А Олександр Коваль до кінця року на правах оренди гратиме за «Левекі» (Софія, Болгарія). Очікується, що, крім Віталія Шевчука із запорізького «Металурга», у стані гірників може з'явитися ще кілька новачків. «Шахтар» до чемпіонату готується на тренувальній базі поблизу Мюнхена (ФРН).

Київський ЦСКА очолив відомий фахівець Михайло Фоменко, який не відкидає можливості появи в армійській команді кількох гравців з харківського «Металіста». З командою вже тренуються Косирін, Білозор, Волосянко, Щекотилін, але відсутні Цихмейструк, що поїхав до Болгарії та Калитвинцев, який може продовжити свою кар'єру в Нижньому Новгороді.

До речі, в «Металіст» повернувся Леонід Ткаченко, котрий тривалий час працював з російськими командами.

Редактор номера Світлана ПИСАРЕНКО.
Перший заступник головного редактора Анатолій ГОРЛОВ.
Редколегія: Олександр БІЛИК, Леонід БРОВЧЕНКО, Віталій ЖЕЖЕРА, Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, Віталій СУДДЯ.
Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 179041.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
Зам. 0311117.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса ВР України: 01008, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
☎ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 446-91-37, 441-89-34, 441-89-44; телефакс — 449-85-62.
E-mail: sekret@golos.relc.com